

τοῦ ἡλίου εἶναι ἴσον μὲ τὸ φῶς 5,363. κηρίων περί τὸν ἕνα πόδα μακρὰν ἀπὸ τὸν βλέποντα θεθεμένων ! καὶ ἑκατομμυριάκις (ἑν ἑκατομμύριον φηράς) ἰσχυρότερον τοῦ φωτός τῆς σελήνης ! καὶ ὅμως ὁ ἡμέτερος ἡλιος εἶναι ἀστὴρ τρίτου μεγέθους εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Περσείως ! « Πόσον θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε ! Πάντα μὲ σοφίαν ἔκαμες. »

Διδάσκησ' τις πολιτικὸς τῆς Ἀμερικῆς. ὁ Πάτρις ἔνυρ κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζωῆς του παρήρησεν εἰς ἕνα τῶν φίλων του, δοτις τὸν εὗρε ἀναγινώσκοντα τὴν Ἀγίαν Γραφήν. Ἐἶδον ἕν βιβλίον πολυτιμότερον παντός ἄλλου. τὸ ὁποῖον ἔχει τυπωθῇ μέχρι τοῦδε καὶ ὅμως ἐστάθην τόσον ἀνόητος, ὥστε δὲν εὗρον καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσω μὲ προσοχὴν καὶ συναίσθησιν εἰμὲ τώρα... » Ὅποια φοβερὰ ὁμολογία !

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

Χρόνος καλῶς δαπανώμενος καὶ γνώσεις ὠφέλιμοι ἀποκτώμεναι εἶναι συμμαχία ἰσχυροτέρα εἰς τὰς περιπετείας τοῦ κόσμου τοῦ παρὰ τὴν εὐφυΐαν, τὴν φαντασίαν ἢ τὴν εὐχλωτίαν.

Ὅταν τὸ 1805 ὁ περίφημος διὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν του μέθοδον Λαγκάστερ παρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Ἀγγλίας Γεώργιον τὸν 3ον, ὁ εὐσεβὴς ἐκείνος μονάρχης ἐκήρυξεν, ὅτι ἐπεθόμει πᾶν πτωχὸν παιδίον καθ' ὅλον τὸ κράτος

τοῦ νὰ διδασθῇ ν' ἀναγινώσκῃ τὴν Γραφήν ! Οὕτω λέγουσι καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ εὐσεβεῖς βασιλεῖς καὶ κυβερνήται.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΥΝΕΣ.

Εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνομαζόμενος Λέων εἶναι φρόνιμος, ὁ ἄλλος καλούμενος Λύκος εἶναι κακός.

Ὁ Λύκος ὁσάκις ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς ἀνθρώπων, μαλῶναι μὲ ἄλλους σκύλους καὶ ἐπιστρέφει πληγωμένος ὁ Λέων ἀπ' ἐναντίας οὐδέποτε μάχεται.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Λέων ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον μετὰ τοῦ Λύκου, ὅστις κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐμπλέχθη εἰς μαλώματα καὶ μάχας καὶ οὕτως ἐπέστρεψε καταλερωμένος καὶ πληγωμένος εἰς τὸ ὠτίον καὶ τὴν οὐρὰν. ἐνθ' ὁ Λέων ἐπανήλθεν ἡσυχος καὶ καθάρος.

Δὲν εἶναι ἄρα γε μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας, οἱ ὁποῖοι ὁμοιάζουσι τὸν λύκον ;

Η ΑΡΑΧΝΗ.

« Εἶδον προχθὲς ἀράχνην τινὰ, συλλαβοῦσαν εἰς τὰ δόκτια αὐτῆς μυῖαν. » ἔλεγεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Κωστὴν ἡμέραν τινὰ.

« Καὶ τί τὴν ἔκαμεν ; » ἠρώτησεν ὁ Κωστής.

« Συμπεραίνω, ὅτι τὴν ἐφόνευσε, διότι τὴν ἤκουσα νὰ περυγίξῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἡ ἀράχνη τὴν περιτόλιξε μὲ τὸ νῆμά της καὶ τὴν ἔσειρεν εἰς τὴν τρύπαν της διὰ νὰ τὴν φάγῃ. »

« Καὶ διατί δὲν ἐφόνευσες οὐ τὴν ἀράχνην ; » ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ Κωστής.

« Διότι, ἀπεκρίθη ὁ Παύλος. » τοῦτο ἠθέλην εἰσθαί σ κ λ η ρ ό τ η ς. Σφάζομεν ἡμεῖς τοὺς βίρας, τὰ πρόβατα καὶ τὰς ὀρνίθιας πρὸς τροφήν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ φονεύωμεν τὰς ἀράχνας, διότι φονεύουσι τὰς μυῖας, ἐπειδὴ τὰς φονεύουσι πρὸς τὴν αὐτὴν σκοπὸν.

ΑΡΓΙΑ.

Δύναται ὁ γεωργὸς νὰ θερίσῃ χωρὶς νὰ σπείρῃ καὶ καλλιεργήσῃ τὴν γῆν ;

— Ὁχι.

Δύναται ὁ μυλωνᾶς νὰ ἔχῃ ἄλευρον χωρὶς ν' ἀλέσῃ σίτον ;

— Ὁχι.

Δύναται ὁ ἄρτοποιὸς νὰ ἔχῃ ἄρτον χωρὶς νὰ ζυμώσῃ ;

— Ὁχι.

Λοιπὸν διὰ νὰ ζήσῃ τις μὲ ἄνεσιν εἰς τὸν κόσμον πρέπει νὰ ᾔναι φιλαργος καὶ νὰ κοπιᾷ ζῆ. ἄλλως εἶναι περιφρονητός ὡς κατώτερος καὶ αὐτῶν τῶν ζώων. (Παροιμ. ε'. 6.)